

BLODBAD

JANNIE

“Min hånd,” skriger Line og griber om sit håndled. Blodet sprøjter ud der, hvor en hvirvler har flået hånden af. Hun bliver bleg og synker sammen, mens hvirvleren farer væk.

“Årepresse!” råber Jannie og flår en gummisnor op af lommen på beskyttelsesdragten. Hun kaster sig på knæ. Hjertet hamrer, og hendes blik flyver rundt. Hvirvlerne snurrer hen over jorden. Mikrotornadoer, der kan flå selv en voksen i stykker. Hun smider beskyttelsesskjoldet fra sig.

“Vi skal i læ,” råber Mikkel.

“Der er ikke tid. Beskyt os.” Jannie binder snoren stramt om Lines håndled.

Armen bliver revet ud af hendes greb, og snoren flås af den. Mikkel hiver afsted med Line. Han har trukket sit skjold på armen, så han kan holde i hende med begge hænder. Blodet fosser fra armstumpen og farver en rød stribe hen ad jorden.

“Hvad laver du?” råber Jannie og griber fat i Line. “Vi skal i læ, før vi forbinder hende.”

“Der er ikke tid. Hun dør om lidt.” Jannie trækker Lines arm til sig. Hun prøver at få snoren om den.

“Vindene tager os,” brøler Mikkel og trækker hårdt i Line, så snoren glider halvt af.

“Hold så op!” skriger Jannie og prøver at holde fast i armen og vikle snoren om den samtidig. Blodet pibler nu. Line er ved at dø.

Line sætter sig op, og hendes hånd dukker frem fra ærmet.

“Jeg er død, og I har fejlet.” Hun sætter hænderne i siden og ser strengt på dem.

De er tilbage i træningssalen. Rundt om dem farer omvendte toppe af træ rundt for at efterligne de hvirvlere, det vrimler med uden for kuplen.

“Jeg sagde, vi skulle stoppe blodet først,” råber Jannie ad Mikkel. Hans øjne bliver smalle.

“Du er ...”

“Hold så op med at skændes.” Line rejser sig. Hun er sytten og voksen, så hun er højere end dem. “Mikkel. Når en skade bløder rigtig meget, skal der lægges årepresse med det samme ...”

“Det var det, jeg sagde.” Jannie skuler til Mikkel.

“Alle synes, du er dum,” vrænger han, og Jannies knytnæve farer frem. Den rammer ham på næsen, så han flyver bagud. Han lander på ryggen, og skjoldet på hans arm smækker lige ned i ansigtet.

“Aaav,” hyler han og tager sig til næsen.

“Nu holder I to op.” Line griber fat i en arm på dem hver og hiver Mikkel på fødderne. Hun er beskytter og stærk. Ligesom mor. Selvom mor er bedre. Den bedste i deres kuppel.

“Det var Jannie, der slog.” Mikkel ser hadefuldt på Jannie.

Det syder inden i hende.

“Mikkel var selv ...”

“Jeg er ikke blind, men jeg er heller ikke døv, Mikkel.” Line ser skarpt på ham. Så vender hun blikket mod Jannie. “Og du skal ikke slå.” En omvendt kegle farer mod Line, der skubber den væk med en fod.

“I er ni år, ikke tre. Opfør jer sådan. Udenfor er det vigtigt, at *alle* kan arbejde sammen. *I* gør rent herinde, når de andre er færdige.” Hun slår ud med hånden mod salens virvar. “Alene.”

Voksne ligger rundt omkring, og fake blod sprøjter fra der, hvor deres hånd skulle sidde. De andre fra skoleholdet kæmper to og to for at redde dem, samtidig med at de prøver at undgå at blive ramt af de omvendte kegler,

der suser rundt overalt. Rød plantefarve er smurt ud over gulv, kegler, dragter og skjolde.

Jannie har lyst til at brokke sig, men holder mund. Det hjælper ikke over for Line. Hun er skrap, men også retfærdig.

“Det kan vi da ikke,” klynker Mikkel. “Vi skal også nå at spise frokost, inden vi har timer igen.”

“Så må I jo skynde jer. Jeg tjekker, at I har gjort det ordentligt bagefter.” Line slipper dem og går hen til en af de andre voksne, der er ved at binde årepresen om sin arm op. Alle de voksne til førstehjælp er beskyttere. Ligesom dem til ude træning. Det er sejt.

“Du er dum,” hvisler Mikkel. Han banker en finger mod sit hoved og tramper forbi hende.

“Det er du selv,” snerrer hun og knytter hænderne.

Han lader som ingenting og fortsætter hen til den store vask, hvor der står klude og spande. Det kribler i hende for at slå ham igen. Hvorfor er han også næsten lige så god til førstehjælp og ude træning, som hun er, så han er på de samme hold? Alle andre er mindst to år ældre.

Hun fnyser irriteret og ser hen mod vasken. Han har lavet en spand vand. Hun venter, til han er gået væk og er i gang med at vaske kunstigt blod af gulvet. Så går hun hen og stiller en spand i vasken og tænder hanen.